

Uitspraak 201810151/1/R1

ECLI	ECLI:NL:RVS:2020:1125
Datum uitspraak	22 april 2020
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 19 september 2018 heeft het college van hoofdingelanden van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier op grond van artikel 5.4 van de Waterwet het projectplan "Waterwet Versterking Markermeerdijken" vastgesteld. De Markermeerdijken, een 47,8 km lang dijktraject tussen Hoorn en Amsterdam, beschermen het achterland tegen overstroming. Ze zijn ook een provinciaal monument. Het HHNK is als beheerder verantwoordelijk voor de Markermeerdijken en heeft met het oog op de veiligheid daarvan een projectplan opgesteld. Het projectplan voorziet in versterkingsmaatregelen. Ter uitvoering van het projectplan zijn de uitvoeringsbesluiten genomen. De dijkversterking wordt feitelijk uitgevoerd door de Alliantie Markermeerdijken, een samenwerkingsverband van HHNK met verschillende marktpartijen.

Persbericht

Versterking Markermeerdijken kan doorgaan

De dijkversterking van de Markermeerdijken tussen Hoorn en Amsterdam kan doorgaan. Gedeputeerde staten van Noord-Holland mochten het projectplan voor de dijkversterking van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier goedkeuren. Ook de bezwaren tegen verschillende andere besluiten die de uitvoering van de dijkversterking mogelijk maken, zijn ongegrond. Dat blijkt uit een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van vandaag (22 april 2020).

Dijkversterking

De Markermeerdijken zijn onderdeel van de Zuiderzeedijken die het achterland al eeuwen

beschermen tegen de voormalige Zuiderzee en het huidige Markermeer. De dijkversterking is nodig omdat ruim 30 kilometer van de dijken niet meer aan de normen voor waterveiligheid voldoet, terwijl in het achterland zo'n 1,2 miljoen mensen wonen. Onder meer Stichting Zuyderzeedijk en omwonenden hadden beroepschriften ingediend tegen de dijkversterking. Zij zijn bang voor schade aan de landschappelijke en cultuurhistorisch waardevolle dijken en de natuur.

Noodzaak

Volgens de bezwaarmakers staat de noodzaak van de dijkversterking niet vast, omdat de Markermeerdijken in 2006 en 2011 zijn afgekeurd op basis van een verouderde norm en verouderde toetsingscriteria. In 2017 is er een nieuwe veiligheidsnorm voor dijken geïntroduceerd met een bijbehorend 'toetsingsinstrumentarium'. Uit de uitspraak van vandaag blijkt dat de reeds afgekeurde dijken niet opnieuw aan de hand van het nieuwe toetsingsinstrumentarium hoefden te worden getoetst, omdat bij het ontwerp van de dijkversterking al is uitgegaan van de nieuwe veiligheidsnorm. De veiligheidsproblemen die met de dijkversterking worden opgelost zijn ook bepaald op basis van die nieuwe veiligheidsnorm. Het provinciebestuur en het hoogheemraadschap hebben de versterking van de Markermeerdijken daarom 'noodzakelijk kunnen achten', aldus de Afdeling bestuursrechtspraak.

Natuur en stikstof

Vanwege de mogelijke gevolgen van de dijkversterking voor natuurgebieden is een zogenoemde passende beoordeling uitgevoerd. Daarin zijn de gevolgen van de dijkversterking voor die natuurgebieden en de daar aanwezige planten en dieren inzichtelijk gemaakt. Uit die beoordeling blijkt dat bepaalde maatregelen moeten worden genomen, waarin de uitvoeringsbesluiten ook voorzien. De Afdeling bestuursrechtspraak vindt dat aanvaardbaar. Ook is in de passende beoordeling ingegaan op de toename van stikstof en de gevolgen daarvan voor de natuurgebieden. De Afdeling bestuursrechtspraak benadrukt dat niet iedere toename van stikstofneerslag op natuurgebieden een onoverkomelijk probleem hoeft te zijn. Het gaat erom dat uit de passende beoordeling de zekerheid is verkregen dat het project de betrokken natuurgebieden niet aantast. Het provinciebestuur heeft op basis van de passende beoordeling kunnen aannemen dat ook vanuit het oogpunt van stikstofneerslag 'significant negatieve effecten op de natuurgebieden zijn uitgesloten'.

Cultuurhistorische waarden

Ten slotte wezen de bezwaarmakers erop dat de Markermeerdijken een provinciaal monument zijn. Voor de wijziging van die monumentale dijken is ook een omgevingsvergunning verleend. Dat kan alleen in geval van een zwaarwichtige reden van aantoonbaar algemeen maatschappelijk belang. De Afdeling bestuursrechtspraak stelt vast dat waterveiligheid zo'n belang is. Daarnaast heeft het provinciebestuur 'in redelijkheid kunnen oordelen dat met de gekozen dijkversterking de monumentale waarden van de dijken niet op onaanvaardbare wijze in het gedrang komen'.